

42001A1121(01)

С 326/2

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

21.11.2001

ПРОТОКОЛ,

съставен от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейски съюз, към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ по настоящия протокол, държави-членки на Европейския съюз,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Акта на Съвета от 16 октомври 2001 г. за изготвяне на Протокола към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз,

КАТО ПРИЗНАВАТ заключенията, приети на Европейския съвет, проведен в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г., и необходимостта от тяхното незабавно приложение, за да се постигне пространство на свобода, сигурност и правосъдие,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД препоръките, дадени от експертите при представянето на докладите с взаимни оценки, базирани на Съвместно действие 97/827/JHA на Съвета от 5 декември 1997 г. за създаване на механизъм за оценяване на приложението и изпълнението на национално равнище на международни начинания в борбата срещу организираната престъпност ⁽¹⁾,

УБЕДЕНИ, че има нужда от допълнителни мерки в областта на взаимопомощта по наказателноправни въпроси с цел воденето на борбата срещу престъпността, в това число особено организираната престъпност, прането на пари и финансовите престъпления,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНИТЕ РАЗПОРЕДБИ, които се прилагат към и представляват неделима част от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз от 29 май 2000 г. ⁽²⁾, отгук нататък наричана „Конвенция за взаимопомощ от 2000 г.“:

Член 1**Молба за информация за банкови сметки**

1. Всяка държава-членка, съгласно условията, определени в настоящия член, предприема мерките, необходими за да се установи в отговор на молба, изпратена от друга държава-членка, дали дадено физическо или юридическо лице, което е обект на криминално разследване, притежава или контролира една или повече сметки от какъвто и да е характер в банка, намираща се на нейна територия, и ако е така, да предостави подробна информация за установените сметки.

В информацията се включват и сметките, за които лицето, което е обект на разследването, притежава пълномощно, когато това бъде поискано и доколкото такава информация може да бъде осигурена в приемлив срок.

2. Задължението, предвидено в настоящия член се прилага само дотолкова, доколкото информацията е на разположение на банката, където е открита сметката.

3. Задължението, предвидено в настоящия член се прилага само ако разследването се отнася до:

- престъпление, което се наказва с наказание лишаване от свобода или заповед за задържане за максималния период, който е най-малко четири години в молещата държава и най-малко две години в замолената държава, или

- престъпление, посочено в член 2 от Конвенцията за създаване на Европейска полицейска служба (Конвенция за Европол) от 1995 г., или в приложението към тази Конвенция, както е последно изменена, или

- престъпление, посочено в Конвенцията за защитата на финансовите интереси на Европейските Общности от 1995 г., Протокола от 1996 г., приложен към нея, или Вторият протокол от 1997, приложен към нея, доколкото такова престъпление може да не е предмет на Конвенцията за Европол.

4. Органът, който отправя молбата, в молбата:

- посочва защо счита, че поисканата информация е вероятно да бъде от съществена важност за разследването на престъплението,

- посочва на какви основания са изградени предположенията му, че сметката е открита в някоя от банките в замолената държава-членка и кои банки може да са замесени, доколкото е възможно да се определи това.

- включва всякаква налична информация, която може да улесни изпълнението на молбата.

5. Държавите-членки могат да направят изпълнението на дадена молба в съответствие с настоящия член зависимо от същите условия, каквито се прилагат от тяхна страна по отношение на молби за извършване на обиск и конфискация.

6. Съгласно член 34, параграф 2, буква в) от Договора за Европейски съюз, Съветът може да реши да разшири обхвата на параграф 3.

⁽¹⁾ ОВ L 344, 15.12.1997 г., стр. 7.

⁽²⁾ ОВ С 197, 12.7.2000 г., стр. 3.

Член 2

Молби за информация за банкови трансакции

1. По молба на молещата държава замолената държава предоставя подробна информация за конкретни банкови сметки и банкови операции, които са извършени през определен период през една или повече сметки, посочени в молбата, включително подробностите за всички сметки, от които и до които се извършват банковите операции.
2. Задължението, предвидено в настоящия член, се прилага само дотолкова, доколкото информацията е на разположение на банката, в която е открита сметката.
3. Молещата държава-членка посочва в молбата си причината да счита, че поисканата информация е релевантна за разследването на престъплението.
4. Държавите-членки могат да направят изпълнението на дадена молба в съответствие с този член зависимо от същите условия, каквито се прилагат от тяхна страна по отношение на молби за извършване на обиск и конфискация.

Член 3

Молби за наблюдение на банкови трансакции

1. Всяка държава-членка се задължава да гарантира, че при молба за това от страна на друга държава-членка тя е в състояние да извършва наблюдение за определен период от време на банковите операции, които се извършват през една или повече сметки, посочени в молбата, и да предадат на молещата държава-членка резултатите от това наблюдение.
2. Молещата държава-членка посочва в молбата си причината да счита, че поисканата информация е релевантна за разследването на престъплението.
3. Решението за наблюдение се взема във всеки отделен случай от компетентните органи на замолената държава-членка при стриктно спазване на националното право на тази държава-членка.
4. Практическите подробности, отнасящи се до наблюдението, се договарят между компетентните органи на молещата и на замолената държава-членка.

Член 4

Поверителност

Всяка държава-членка взема необходимите мерки да гарантира банките да не разкриват на съответния клиент на банката или на трети лица, че на молещата държава се предоставя информация в съответствие с членове 1, 2 и 3, както и да не разкриват на тези лица, че се извършва разследване.

Член 5

Задължение за информиране

Ако в хода на изпълнение на молба за взаимопомощ компетентният орган на замолената държава-членка сметне, че може да е целесъобразно да предприеме разследвания, които първоначално не са били предвидени, или които не е можело да бъдат конкретизирани в момента на подаване на молбата, то този орган незабавно информира за това компетентния орган от молещата страна, за да му даде възможност да предприеме по-нататъшни действия.

Член 6

Допълнителни молби за взаимопомощ

1. Когато компетентният орган на молещата държава-членка отправи молба за взаимопомощ, което е в допълнение към предходна молба, то от него не се изисква повторно да предоставя информация, която вече е предоставена в първоначалната молба. Допълнителната молба съдържа информацията, която е необходима за установяване на първоначалната молба.

2. Когато в съответствие с действащите разпоредби компетентният орган, който е отправил молба за взаимопомощ, взема участие в изпълнението на молбата в замолената държава-членка, той може, докато пребивава в замолената държава-членка и без да се накръпява член 6, параграф 3 от Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г., да отправи допълнителна молба директно към компетентния орган.

Член 7

Банкова тайна

Държава-членка не може да се позовава на банковата тайна като основание да отказва каквото и да е съдействие по отношение на молба за взаимопомощ от страна на друга държава-членка.

Член 8

Финансови престъпления

1. Не може да се отказва взаимопомощ единствено въз основа на факта, че молбата се отнася до престъпление, което замолената държава-членка смята за финансово престъпление.

2. Ако една държава-членка е поставила изпълнението на молба за претърсване и отнемане, под условието, че престъплението, което е предизвикало молбата, е наказуемо и съгласно нейните закони, то това условие следва да е изпълнено по отношение на престъпленията, посочени в параграф 1, ако престъплението съответства на престъпление от същия характер съгласно нейните закони.

Молбата не може да бъде отказана въз основа на факта, че законите на замолената държава-членка не налагат същия вид данък или налог, или че не съдържат същите разпоредби за данъци, налози, мита и валутен обмен като в законите на молещата държава-членка.

3. С настоящия протокол се отменя член 50 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумението.

Член 9

Политически престъпления

1. По смисъла на правната взаимопомощ между държавите-членки никое престъпление не може да се разглежда от замолената държава-членка като политическо престъпление, като престъпление, свързано с политическо престъпление, или като престъпление по политически подбуди.

2. Всяка държава-членка, когато предоставя нотификацията по член 13, параграф 2, може да декларира, че ще прилага параграф 1 само по отношение на:

- а) престъпленията по членове 1 и 2 от Европейската конвенция за борба с тероризма от 27 януари 1977 г., и
- б) престъпления в условията на заговор или съучастие, отговарящи на описанието за поведение, посочено в член 3, параграф 4 от Конвенцията от 27 септември 1996 г., отнасяща се до екстрадицията между държавите — членки на Европейския съюз, за извършване на едно или няколко от престъпленията, посочени в членове 1 и 2 от Европейската конвенция за борба с тероризма.

3. Резервите по член 13 от Европейската конвенция за борба с тероризма не се прилага за правната взаимопомощ между държавите-членки.

Член 10

Препращане на откази до Съвета и участие на Евроюст

1. Ако дадена молба бъде отхвърлена въз основа на:

- член 2, буква б) от Европейската конвенция за взаимопомощ или член 22, параграф 2, буква б) от Договора на Бенелюкс, или
- член 51 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение или член 5 от Европейската конвенция за взаимопомощ, или
- член 1, параграф 5 или член 2, параграф 4 от настоящия протокол,

и молещата държава-членка поддържа своята молба, а не може да се намери решение, замолената държава-членка препраща с информативна цел до Съвета мотивирания си отказ на молбата, с възможно цел да се направи оценка на функционирането на съдебно сътрудничество между държавите-членки.

2. След като бъде създаден Евроюст, компетентните органи на молещата държава-членка могат да докладват до него за всички проблеми, които възникват по отношение на изпълнението на молба във връзка с разпоредбите по параграф 1, с цел да се намери възможно практическо решение в съответствие с разпоредбите, постановени в инструмента за създаване на Евроюст.

Член 11

Резерви

По отношение на настоящия протокол не могат да се правят никакви резерви, различни от онези, които са предвидени в член 9, параграф 2.

Член 12

Териториално приложение

Прилагането на настоящия протокол поражда действие в Гибралтар, когато Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г., влезе в сила за Гибралтар, в съответствие с член 26 от тази конвенция.

Член 13

Влизане в сила

1. Настоящият протокол подлежи на приемане от държавите-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.

2. Държавите-членки нотифицират генералния секретар на Съвета на Европейския съюз за приключването на конституционните процедури за приемането на настоящия протокол.

3. Настоящият протокол влиза в сила в осемте засегнати държави-членки деветдесет дни след изпращането на нотификацията, посочена в параграф 2, от държавата, която е членка на Европейския съюз по време на приемането от страна на Съвета на Акта за съставяна на настоящия протокол, и която е осмата поред, която изпълнява това формално изискване. Ако въпреки това Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г. не е влязла в сила до тази дата, настоящият протокол влиза в сила на датата, в която влиза в сила тази конвенция.

4. Всяка нотификация от държава-членка, направена след влизането в сила на настоящия протокол съгласно параграф 3, има за резултат, че деветдесет дни след такава нотификация, настоящият протокол влиза в сила между държавата-членка, направила нотификацията, и държавите-членки, за които настоящият протокол вече е влязъл в сила.

5. До влизането в сила на настоящия протокол съгласно параграф 3, всяка държава-членка може при предаване на нотификацията по параграф 2 или във всеки един момент след това да декларира, че ще прилага настоящия протокол в отношенията си с държавите-членки, които са направили същата декларация. Тези декларации пораждат действие деветдесет дни след датата на тяхното депозиране.

6. Независимо от параграфи 3—5, влизането в сила или прилагането на настоящия протокол не поражда действие в отношенията между които и да е две държави-членки преди влизането в сила или прилагането на Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г. между тези две държави-членки.

7. Настоящият протокол се прилага за взаимопомощ, започнала след датата, на която той влиза в сила, или се прилага съгласно параграф 5 между засегнатите държави-членки.

Член 14

Присъединяващи се държави

1. Настоящият протокол е отворен за присъединяване от всяка държава, която стане членка на Европейския съюз и която се присъедини към Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г.

2. Текстът на настоящия протокол на езика на присъединяващата се държава, който е съставен от Съвета на Европейския съюз, е автентичен.

3. Инструментите по присъединяване се депозират при депозитара.

4. Настоящият протокол влиза в сила по отношение на всяка държава, която се присъедини към него, деветдесет дни след депозирането на нейните инструменти по присъединяване или на датата на влизане в сила на настоящия протокол, в случай че към момента на изтичане на този срок той все още не е влязъл в сила.

5. В случай че към момента на депозиране на своите инструменти по присъединяване настоящият протокол все още не е в сила, за присъединяващите се държави-членки се прилага член 13, параграф 5.

6. Независимо от параграфи 4 и 5, влизането в сила или прилагането на настоящия протокол по отношение на присъединяващата се държава не поражда действие преди влизането в сила или прилагането на Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г. по отношение на тази държава.

Член 15

Позиция на Исландия и Норвегия

Член 8 въвежда мерките за изменение или основани на разпоредбите по приложение А към Споразумението между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за

асоцииране на тези две държави при приемането, прилагането и развитие на достиженията на правото от Шенген ⁽¹⁾ (оттук нататък наричано „Споразумението за асоцииране“).

Член 16

Влизане в сила за Исландия и Норвегия

1. Без да се засяга член 8 от Споразумението за асоцииране, разпоредбата по член 15 влиза в сила за Исландия и Норвегия деветдесет дни след като Съветът и Комисията получат информацията по член 8, параграф 2 от Споразумението за асоцииране, отнасяща се до изпълнението на конституционните им изисквания, за взаимоотношенията на тези две държави с всички държави-членки, за които настоящият протокол вече е влязъл в сила съгласно член 13, параграф 3 или 4.

2. Влизането в сила на настоящия протокол за дадена държава-членка след датата на влизане в сила за Исландия и Норвегия на разпоредбата по член 15 прави тази разпоредба приложима и за взаимоотношенията на тази държава-членка с Исландия и Норвегия.

3. Разпоредбата по член 15 в никакъв случай не е задължителна за Исландия и Норвегия преди разпоредбите, посочени в член 2, параграф 1 от Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г., да влязат в сила по отношение на тези две държави.

4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, разпоредбата по член 15 влиза в сила за Исландия и Норвегия не по-късно от датата на влизане в сила на настоящия протокол за петнадесетата държава, която е членка на Европейския съюз в момента на приемане на Акта за съставяне на настоящия протокол, от страна на Съвета.

Член 17

Депозитар

Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз е депозитар на настоящия протокол.

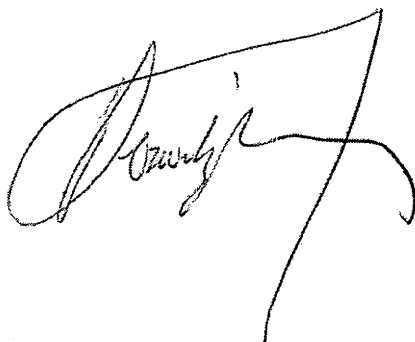
Депозитарът публикува в *Официален вестник на Европейските общности* информация за хода на приемането и присъединяването, декларациите, както и всяка друга нотификация, която се отнася до настоящия протокол.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО упълномощените представители поставиха собственоръчен подпис под настоящата конвенция.

Съставено в Люксембург на 16 октомври 2001 г. в един екземпляр на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски, фински, френски и шведски език, като всички текстове са еднакво автентични, като оригиналът се депозира в архивите на генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз. Генералният секретар изпраща заверено копие до всяка държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

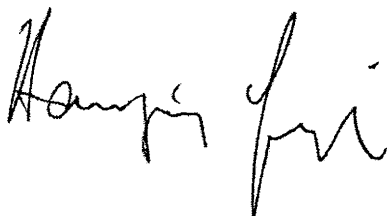
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

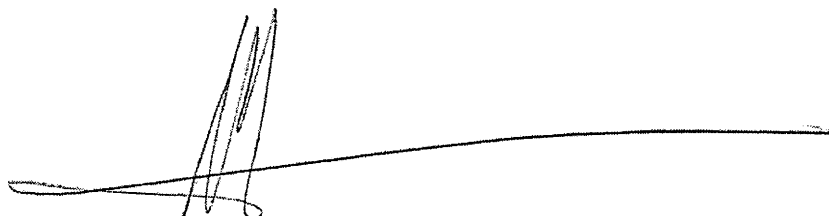
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

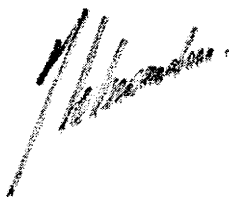
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

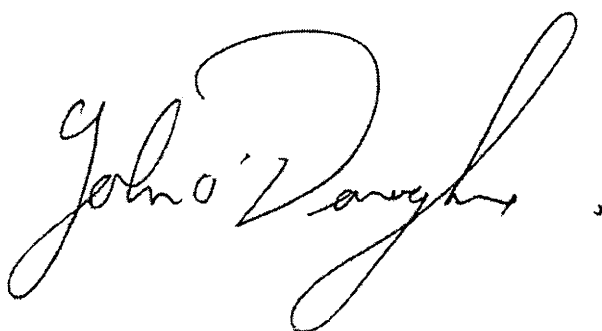
Por el Gobierno del Reino de España

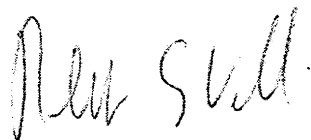
Pour le gouvernement de la République française

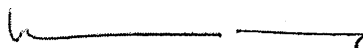
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

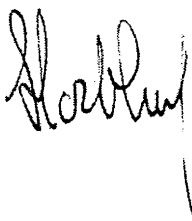
Per il governo della Repubblica italiana

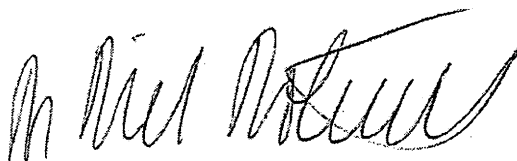
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

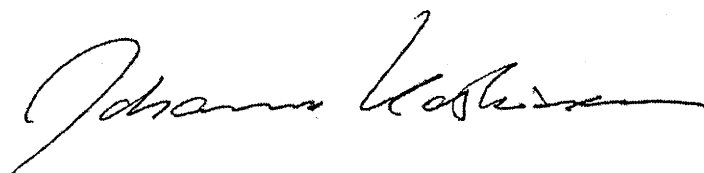
Für die Regierung der Republik Österreich

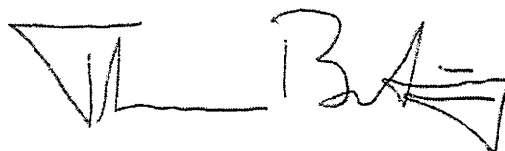
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

